

[Maigaard.]

Jeg her har peget på, hver for sig er til at leve med, det er jeg ikke uenig i, men til sammen synes jeg, at de gør, at sagsbehandlingen har været betænkelig, og jeg synes, at uanset hvilken stilling man så har til fællesmarkedsspørgsmålet, varsler det ilde, at en fællesmarkedslov jages igennem på den måde, som tilfældet har været her.

Det kommer tydeligt frem i den måde, som konservesindustrien og mostfabrikanterne er blevet behandlet på i forslaget. Problemet er jo det, at der skal være told på æbler til æblemost, og det er således, at halvdelen eller en tredjedel af den æblemost, der fremstilles her i landet, fremstilles af koncentrat, altså af varer, der importeres til Danmark. Der bruges mellem 15.000 og 20.000 t æbler herhjemme fra, men der kunne bruges mellem 25.000 og 30.000 t, hvormed man kunne erstatte koncentratet, hvis der ikke var told på de æbler, der skal importeres. Derfor mener jeg, at der er en gartneriinteresse i, at tolden trappes ned, fordi det vil give mulighed for, at flere danske æbler bruges til æblemosten, og der er også en interesse heri fra mostpresseriernes side, fordi de er interesseret i en kapacitetsudvidelse. Men en kapacitetsudvidelse forudsætter stabile leverancer af æbler, og tolden hindrer den stabile leverance, i alt fald på det høje niveau. Jeg mener altså, at der er både en gartneri- og en mostfabrikantinteresse i at få sænket tolden. Der er ikke tale om, at der er en modsætning her, begge erhverv er interesseret i det. Men det er gået så stærkt, at man i ministeriet ikke har haft blik for denne side af sagen, og man fastholder en told på æblerne, som vil vanskeliggøre mostpresseriernes omstilling ved en eventuel indtræden i fællesmarkedet. Jeg er sikker på, at hvis man havde haft tid til tænke sig om og forhandle med erhvervene, var tingen blevet rettet, men fordi fællesmarkedspresset har været så stærkt og det er gået i sådan et jag, er der sket denne fejl. Det gælder altså også, at europæisk hastværk er lastværk.

Så vil jeg godt sige et par ord om lovfor slagets § 4. Vi drøftede ved første behandling dette, at loven kun skulle virke ved en eventuel indtræden i fællesmarkedet, og der var i udvalget enighed om, at det kunne man godt udtrykke i lovteksten, hvis det

ellers var muligt efter lovkontorets bedømmelse af sagen. Så sker der det morsomme, at selv om vi altså i udvalget er enige om, at denne eventualitet godt kan udtrykkes i lovteksten, så meddeler lovkontoret, at det er teknisk uhensigtsmæssigt, og så falder alle tinsoldaterne på plads. Jeg synes, det er for ringe, at man ikke kan bede lovkontoret om at udforme § 4 på en sådan måde, at den udtrykker det, der var bred enighed om i udvalget. Jeg synes, at vi lader eksperterne og embedsmændene jage for meget med os, hvis deres svar med hensyn til, hvad der er hensigtsmæssigt og ikke hensigtsmæssigt, afgør den form, loven får. Når der er enighed i udvalget om, at eventualiteten skal udtrykkes, så må man kunne bede de herrer jurister om at udforme loven sådan, at det fremgår af den.

Jeg har altså peget på to ting i lovfor slaget, som jeg synes er dårlige. Jeg har peget på mostfabrikanterne, og jeg har peget på § 4's udformning, og hvis disse ting ikke ændres inden tredje behandling, vil vi ikke medvirke ved lovens gennemførelse.

Finansministeren (Grünbaum): Det er jo forståeligt, at SF ikke har nogen særlig lyst til at medvirke ved et forslag, som tager sigte på en ordning, der skal træde i kraft ved Danmarks eventuelle indtræden i fællesmarkedet. Men jeg vil gerne sige med hensyn til det spørgsmål, der sidst blev rejst her, om i § 4 at indsætte ordet „eventuelle“, at det er rigtigt, at det er blevet frarådet af lovkontoret, det hører ikke hjemme i en lovtekst. Ved første behandling blev spørgsmålet jo også rejst, og der blev henvist til, at man ikke i fremsættelsestalen havde sagt „eventuelle“. Jeg kunne ikke den pågældende dag få tid til i farten at læse talen igennem, men det står altså i fremsættelsestalen. Der står udtrykkeligt et sted: „... fastsat på en sådan måde, at de ikke medfører prisstigninger for varerne ved Danmarks eventuelle indtræden i EF“. Det står ganske klart i fremsættelsestalen, og det er jo også en forudsætning for hele denne lovgivning, hvad ingen vel er i tvivl om. Vi synes altså ikke, det er noget stort eller principielt afgørende spørgsmål, der er rejst her, og jeg er i hvert fald enig med lovkontoret i, at det ikke hører hjemme i en lovparagraf at skrive „eventuelle“, når det